

KÉT HÉT EGY MESE

1-4. osztály
6., UTOLSÓ forduló

név: ..... iskola: ..... oszt.: .....

Szegedi Katalin: Kocsonyakirályfi

Budapest: Csimota, 2016

Szegedi Katalin rajzaival

*Volt egyszer egy királylány, aki imádott enni és jókat főzni, mindennap készített valami finomságot. A hasánál jobban csak az apját szerette, szinte bármit megtett volna érte. Csak egyvalamit nem. Az öreg király mindenáron férjhez akarta adni a lányát, de neki esze ágában sem volt férjhez menni.
De vajon ki lehet a titokzatos Kocsonyakirályfi?*

1) Csípős hideg lett aznap reggel. Ezért mit főzött a királylány?

.....

2) Hogyan készítette el ezt az ételt? (Írd le részletesen!)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3) Mi ugrott be a konyhaablakon át egyenesen az üst szélére?

.....

4) Mit kért a királylánytól?

.....

5) A királylány nem vette észre, de végül is hová esett a hívatlan látogató?

.....

6) Másnap reggel hogyan készítette el a reggelijét a királylány?

.....

.....

.....

7) Mi történt, amikor a szájához érintette a falatot?

.....

8) Mit tett a királyfival a gonosz boszorkány?

.....

.....

9) És hogyan is szerették ők ketten a lecsót (a legjobban)?

.....

.....

ÉS ITT A VÉGE!!!

Ez volt az utolsó feladatlap!

2017. február végéig pótolhatjátok a hiányzó feladatlapokat.

Februárban már a www.bekesikonyvtar.hu honlapon megnézhetitek, melyik feladatlapotok hiányzik.

Utána mi következünk... javítunk és összeadjunk a pontokat :-)

Az eredményhirdetés időpontjáról mindenkit értesítünk az iskolában, aki beadott legalább 4 feladatlapot.

Kívánunk jó második félévet a suliban és persze sok izgalmas olvasmányt!

Szeretettel várunk benneteket új könyvekkel a gyermekkönyvtárban!

Szegedi Katalin: Kocsonyakirályfi

Bp.: Csimota, 2016

Másnap reggel fölébredt a királylány, és azonnal elhessegette az álmát.

– Micsoda badarság! – gondolta, és kitárta az ablakot.

De rögtön be is csukta, ahogy megcsapta az arcát a csípős hideg.

– Esik a hó! Akkor ma kocsonyát főzök!

Begyűjtotta a tűzhelyet, vizet forralt a nagy üstben, és beledobálta a kocsonya hozzávalóit. Szép lassan rotyogott, bugyogott a sok finomság, volt már benne sárgarépa, hagyma meg fokhagyma, zeller, fehérrepa, só, bors és babérlevél. És hús, sok finom malachús. No meg persze a malacnak a füle meg a farka. Hiszen anélkül nem kocsonya a kocsonya. Így főtt szépen lassan egész nap, a ragacsos gőze meg betöltötte a konyhát.

A királylány kitárta az ablakot, hogy friss levegő áradjon be. Abban a pillanatban egy hatalmas varangyos béka ugrott a párkányra, aztán placcs, placcs, egyenesen az üst szélére ült, onnan vartyogott:

– Adj egy csókot, szép királylány, nem bánod meg, elvarázsolt királyfi vagyok!

– Kotródj innen, rusnya béka, dehogyis vagy te királyfi! Kinőttem

már a mesékből, biztos téged is csak az apám küldött! – azzal a konyharuha sarkával odébb suhintotta, miközben a merőkanállal elkezdte két tálba porciózni a megfőtt kocsonyát. De a varangy nem tágított, a tányér szélére ugrott és megint elkezdte:

– Adj egy csókot, szép királylány, nem bánod meg, elvarázsolt királyfi vagyok!

– Kotródj innen, rusnya béka, dehogyis vagy te királyfi! – és megint meglegyintette. A béka egyenesen beletoccsant a kocsonyába, és úgy

beleragadt a ragacsos lébe, hogy csak a feje látszott ki, onnan pislogott kifelé. De a lány ezt nem vette észre, csak fölkapta a tálakat és kitette hűlni a hidegre.

Másnap reggel első dolga volt behozni a remegő ételt. Elégedetten állapította meg, hogy gyönyörűen megdermedt.

– De éhes vagyok! – sóhajtotta, és máris megterített.

Szelt egy nagy karéj kenyeret, a kocsonyát meghintette pirospaprikával és borssal, kis citromot csepegtetett rá és tormát reszelt hozzá. Nyomban hozzá is látott, a villájára tűzött egy falatot. A szájához emelte, és a finom falatra gondolva áhítattal behunyta a szemét. Így nem vette észre, hogy éppen a kocsonyává dermedt béka ült a villáján. Amint ajkához érintette a falatot, az állat azonnal életre kelt, mi több, daliás királyfivá változott.

A királylány kinyitotta a szemét és fülig vörösödött. Nem más volt előtte, mint az erdőben látott herceg!

Szörnyen elszégyellte magát, hogy nem hitt a királyfinak, amikor az még béka volt. Hogy zavarát leplezze, étellel kínálta. Megették az egyik kocsonyát, majd átültek a kemence padkájára melegedni. Egész nap beszélgettek, rengeteget nevettek. Mi tagadás, nagyon jól érezték magukat.

Aztán a királyfi hirtelen elkomolyodott, és így szólt:

– Egy éve feleséget kerestem magamnak. Rengeteg lánnyal találkoztam, hetedhét országot bejártam, de sehol nem találtam meg az igazit. Utoljára a gonosz boszorkány birodalmába tévedtem...

A királylány nem szólt semmit. Tudta ő, hogy merre járt, hiszen látta az erdőben.

– A gonosz boszorkány békává varázsolt, mert nem akartam elvenni a lányát. De hiszen az a rusnya némbér még lecsót főzni sem tud! – csattant fel mérgesen a királyfi. Aztán vett egy nagy levegőt, megfogta a királylány kezét, a szemébe nézett és így szólt:

– Végre megtaláltalak. Szép királylány, legyél a feleségem!

A lány legszívesebben rögtön igent mondott volna, hiszen erre a pillanatra várt majdnem egy éve.

– Én csak olyan emberhez megyek hozzá, aki ugyanúgy szereti

a lecsót, ahogy én. Te hogy szereted legjobban? – kérdezte, és a tor-
kában dobogott a szíve.

– Micsoda kérdés! Hát úgy, ahogy az a legjobb! Kolozsvári szalon-
nával, kolbásszal és tojással. Meg persze foszlós fehér kenyérrel és
kovászos uborkával.

A királylány megölelte, és csak ennyit kérdezett:

– Mikor lesz az esküvő?

Hamar meg is tartották a lakodalmat az öreg király legnagyobb
örömére. A királylány a francia szakácsnak adta a szakácskönyvét,
mert neki már nem volt szüksége rá. Könyv nélkül is finomabbakat
főzött a leghíresebb szakácsnál. A királyfi megfűszerezte az életét.

Ma is boldogan élnek az Óperenciás tengeren is túl, ahol bizony
a kurta farkú malac ezentúl már nem túr, hiszen belefőtt a kocsonyába.

